

Пѣчестъ *пр.*: Пѣчесто издуваніе на жлеги-ты по корема. *Л. Д. 1871 р. 121.*

Пѣкъ *с. м., съ мл.* **Пѣкътъ**, *мн. ч.* **Пѣкове нѣвъ**, *уменьш.* **Пѣпкъ** **Пѣнецъ** *нѣвокъ*: Да е знала баба-га че ще си такъвъ; ти не щѣше да ти отрѣже пѣкътъ—а глава-га. *Ч. 145.* Щомъ си роди отрочето, баба-га веднага му връзва пѣкътъ-тъ съсь синь конецъ, прѣсичи го съсь бръсначѣтъ. *Ч. 2.* Слѣдъ това да ся обвие пѣнецъ-тъ му въ платице. *Л. Д. 1870 р. 93.* А Равнинци отъ далечъ нека имъ текатъ лигитѣ; нека си трійтъ пѣпа. *Ж. 55.* Така на сѣверъ близу до пѣпа на земѣ-га. *Л. Д. 1873 р. 65.*

Пѣтека *(ср. рѣкѣя, s. p. t. Petit sentier) с. ж.* **Пѣтечка** *ум.* тропинка, тропиночка: Скоро гора завардѣте, Пѣтеки пресѣтъте. *Л. Д. 17, 77—78.* Тамъ нѣма ни пѣтъ ни пѣтека. (*Тутъ ни дорѣи, ни тропинки нѣтъ*). *Р. 168.* Кѣмъ брѣгътъ, момчета! слазийте по пѣтеката подъ словетъ; пѣлѣво. *Тб. 108.* Хумболдтъ сѣдѣваше неговы-ти пѣтеки още отъ бащино-го си огнище. *Л. Д. 1873 р. 130.*

Пѣтенъ *пр.* 1) выходящій на улицу: Слѣдъ това и у момини праватъ съсь турѣ-га само както и у момковн, съ исклученіе, че тамъ щѣтъ други нѣсни и столѣ-тъ трѣкаватъ кѣмъ пѣтна-га вра-га,—знакъ че единъ човѣкъ отъ бѣжѣ-га имъ излази. *Ч. 19.* Чу ся да пука нѣкой на пѣтната врата. *Х. I, 115.* Радо! нашитѣ пѣтни врата отворены! Ти едвамъ отвори кѣщны-гѣ врата и подскочи назадъ. *Нф. 10.* 2) путевой, дорожный: Той извади казанчето пѣтно на балта си. *Тб. 46.* На турския языкъ ни еж писаны пѣтны-ти тескерета и тапѣ-ты на наши мюлкове. *Л. Д. 1869 р. 177.* 3) попутный: Пѣтекъ вѣтъръ надуваше платна-га. *Р. 68.*

Пѣтехѳдець *с. м.* путникъ: Нѣкой селачанинъ чѣлъ че пѣте-ходцы-гѣ и пары спечелватъ повече отъ дригитѣ и зѣмъ придобыватъ, навмилъ си той да пѣтѣва. *Об. 57.*

Пѣтникъ *с. м.* путникъ путешественникъ: Тежка крѣвнина над-нжло На цариградски друмица, Не може Керван да мине, Камо ли пѣт-никъ да гази. *Д. 87, 7—10.* Поатникъ е дошпоалъ, сноахуло! *Ч. 323.*

Пѣтувамъ *гл. дл.* путешествую: Велѣкому ся не може па и не е лесно да пѣтува. *Л. Д. 1873 р. 223.* Прикаралу са е едноашъ Ивану му, га тоаргнува рану въ поньдѣлникъ вучрина съ другарѣ нѣе си да поагюва и друмува. *Ч. 256.*

Пѣтъ *с. м., съ мл.* **Пѣтя**, *мн. ч.* **Пѣтица** **Пѣтѳве** 1) путь, до-рога: Сиромах Стоянтъ сиромах, На два го пѣтя вардѣха, На трѣта го хванали. *Д. 29, 1—3.* Либеле, Марко, либеле! Не дѣй ме либе, папѣца, Че ми не било омазно В пѣтя вдовица да среѣиш, Вдовица напѣсте-